



Ἐπίκαιρο

Ἡ ἐμφάνιση στίς Μυροφόρες (Ἀνάσταση)

«**Χριστός ἀνέστη**», παιδιά! Σαράντα μέρες μετά τό Πάσχα, μέχρι τή γιορτή τῆς Ἀνάληψης, οἱ χριστιανοί δέν ἀνταλλάσσουν ἄλλον χαιρετισμό παρά τό «Χριστός ἀνέστη»! Αὐτός, λοιπόν, θά εἶναι καί ὁ δικός μας χαιρετισμός ὅλες αὐτές τίς μέρες.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι τό πιό χαρμόσυνο ἄγγελμα, γιατί μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι Θεός, ἀφοῦ νίκησε τόν θάνατο.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι ἡ πιό μεγάλη χαρά, γιατί διαλαλεῖ τή νίκη κατά τοῦ θανάτου.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι τό πιό ἐλπιδοφόρο μήνυμα, γιατί ἀφοῦ νικήθηκε ὁ θάνατος εἴμαστε βέβαιοι πώς οἱ νεκροί μας δέν χάθηκαν, ἀλλά κάποια μέρα ὅλοι θά ἀναστηθοῦμε.

«**Χριστός ἀνέστη!**», οἱ πιστοί δέν χορταίνουν νά τό λένε, νά τό ψάλλουν, νά τό τραγουδοῦν!

Μήπως ξέρετε, παιδιά, ποιοί ἄκουσαν πρῶτοι τό μήνυμα γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας; Οἱ μαθήτριές Του, **οἱ Μυροφόρες**.

Ἄς θυμηθοῦμε τά γεγονότα μέ τή σειρά.

Ὁ Χριστός μας σταυρώθηκε καί πέθανε πάνω στόν Σταυρό τήν ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς. Δύο μαθητές Του, ὄχι ἀπό τήν ομάδα τῶν δώδεκα, ὁ **Ἰωσήφ** καί ὁ **Νικόδημος**, ζήτησαν ἀπό τόν Πιλάτο τήν ἄδεια νά πάρουν τό σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου. Ἡ ἄδεια τοὺς δόθηκε. Μέ πολύ σεβασμό καί ἀγάπη κατέβασαν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Σταυρό, τό τύλιξαν σ' ἓνα καθαρό σεντόνι καί τό τοποθέτησαν μέσα σ' ἓνα καινούγιο μνῆμα. Κύλησαν ἔπειτα μιά μεγάλη πέτρα γιά νά κλείσουν τό μνῆμα, πού κατά τή συνήθεια τῆς ἐποχῆς ἦταν μιά σπηλιά λαξευμένη σέ βράχο.

Ἀπό κοντά παρακολουθοῦσαν τά γεγονότα οἱ μαθήτριες τοῦ Χριστοῦ: ἡ **Μαρία ἡ Μαγδαληνή**, ἡ **Μαρία τοῦ Ἰακώβου**, ἡ **Ἰωάννα**, ἡ **Σαλώμη** καί ἄλλες γυναῖκες. Οἱ μαθήτριες δέν ἐγκατέλειψαν καθόλου τόν Χριστό μας. Καί στόν Γολγοθᾶ ἦταν μαζί Του, καί τήν ταφή Του παρακολούθησαν ἀπό κοντά. Κι ἀμέσως μετά, πῆγαν καί ἀγόρασαν ἀρώματα, γιά ν' ἀλείψουν μ' αὐτά τό σῶμα Του, σύμφωνα μέ τά ἰουδαϊκά ἔθιμα. Τήν ἄλλη μέρα ὅμως ἦταν **Σάββατο, αὐστηρή ἀργία** γιά τοὺς Ἰουδαίους. Ἐπρεπε, λοιπόν, νά περιμένουν νά ξεμερώσει ἡ μεθεπόμενη μέρα.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ φαρισαῖοι παρουσιάζονται μπροστά στόν Πιλάτο καί τοῦ λένε:

- Ἐκεῖνος ὁ πλάνος ὅσο ζοῦσε εἶπε ὅτι μετά ἀπό τρεῖς μέρες θά ἀναστηθεῖ. Δῶσε ἐντολή, λοιπόν, νά φρουρεῖται γιά τρεῖς μέρες ὁ τάφος Του. Φοβόμαστε μήπως οἱ μαθητές Του κλέψουν τό σῶμα Του καί ποῦν στόν λαό ὅτι ἀναστήθηκε ἀπό τοὺς νεκρούς.

- Ἐχετε φρουρούς στή δική σας ἐξουσία, τοὺς εἶπε ὁ Πιλάτος. Στεῖλτε κάποιους ἀπ' αὐτοὺς νά φυλάγουν τόν τάφο.

Πραγματικά, ἔστειλαν ἀμέσως φρουρούς, γιατί δέν μπορούσαν νά ἡσυχάσουν. Σφράγισαν μάλιστα τόν τάφο μέ **κέρινες σφραγίδες**, γιά νά μή μπορεῖ κανεὶς νά τόν ἀνοίξει.

Ἀλλὰ τί μ' αὐτό; Σάν πῆρε νά ξημερώνει ἡ Κυριακή, **οἱ στρατιῶτες φρουροῦσαν πιά ἄδειο τάφο!** Ὁ Χριστός βγῆκε ἀπό τό

μνημα, χωρίς νά Τόν πάρει κανείς είδηση! Πώς τό κατάλαβαν οί φρουροί; Ένας **δυνατός σεισμός** ἔσεισε τόν τόπο καί ἕνας **ἄγγελος** κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό. Τό βλέμμα του ἦταν σάν ἀστραπή καί τά ρούχα του λευκά σάν τό χιόνι! Αὐτός κύλησε τή μεγάλη πέτρα πού ἔκλεινε τόν τάφο καί φάνηκε ὅτι ἦταν ἄδειος. Οἱ φρουροί τρομα- γμένοι ἔφυγαν τρέχοντας. Πῆγαν στούς ἀρχιερεῖς καί τούς τά εἶπαν ὅλα.

Καταλαβαίνετε πόσο ταραχτήκαν, πόσο ἀναστατώθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς. Καλοῦν ἀμέσως σέ συμβούλιο τούς πρεσβυτέρους. Ἀλλ' ἀντί νά ὁμολογήσουν τό λάθος τους, ἀντί νά παραδεχτοῦν ὅτι ὁ Χριστός πού σταύρωσαν νίκησε τόν θάνατο, τί κάνουν; **Δωροδοκοῦν τούς φρουρούς**, τούς δίνουν πολλά χρήματα, γιά νά διαδώσουν στόν λαό ἕνα ψέμα.

- Πεῖτε ὅτι οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ ἦρθαν τή νύχτα καί ἔκλεψαν τό σῶμα Του, ἐνῶ ἐσεῖς κοιμόσασταν.

Μά δέν θά τούς τιμωροῦσε ὁ Πιλάτος, ἂν ἄκουγε ὅτι κοιμόντουσαν τήν ὥρα τῆς ὑπηρεσίας τους; Κι ἔπειτα, ἦταν δυνατό νά τούς πῆρε ὁ ὕπνος τήν ἴδια ὥρα ὅλους μαζί καί κανείς νά μήν κατάλαβε τίποτε; Κι ἀκόμη, πῶς εἶδαν ὅτι οἱ μαθητές ἔκλεψαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ δῆθεν κοιμόντουσαν;

Τούς καθυσάχασαν, ὥστόσο, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι. Ἀναλαμβάνουν αὐτοί νά πείσουν τόν Πιλάτο. Ἔτσι συμφώνησαν οἱ φρουροί, πῆραν τά χρήματα κι ἔκαναν ὅ,τι ἀκριβῶς τούς εἶπαν οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ.

Στό μεταξύ, τό πρῶτό τῆς Κυριακῆς, πρίν καλά καλά χαράξει, κατευθύνονται πρὸς τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθήτριές Του. Δέν ἀντέχουν ἄλλο νά περιμένουν. Θέλουν νά φτάσουν τό γρηγορότερο κοντά στόν ἀγαπημένο τους Διδάσκαλο, νά Τοῦ προσφέρουν **τά μύρα τῆς ἀγάπης τους**. Στόν δρόμο συζητοῦν τήν ἀξεπέραστη δυσκολία πού θά ἀντιμετωπίσουν: «Ποιός θά μετακινήσει τή μεγάλη πέτρα πού κλείνει τόν τάφο;».

Ήταν πολύ βαρειά. Είδαν μέ τί κόπο τήν κύλησαν ό Ίωσήφ μέ τόν Νικόδημο. Αὐτές θά τά καταφέρουν; Ήταν αδύνατον. Τί νά κάνουν όμως; Νά γυρίσουν πίσω; Ασφαλώς όχι! Ἡ ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό δέν τίς αφήνει νά κάνουν πίσω. **Δέν λογαριάζει ἡ ἀγάπη κόπο καί δυσκολίες.** Εἶναι αποφασισμένες νά προσφέρουν τά μύρα τους στόν Χριστό καί βιάζονται νά φτάσουν κοντά Του.

Δέν φαντάζονταν, βέβαια, ότι θά μπορούσαν νά βροῦν παράμερα τή μεγάλη πέτρα καί ἀνοιχτό τόν τάφο. Κοιτοῦν μέ ἀπορία, μέ κάποιο φόβο. Τί ἔγινε; Μήν ἦρθε κανείς νά κλέψει τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ; Ήταν τόσο, λοιπόν, τό μίσος τῶν ἐχθρῶν Του, πού δέν Τόν σεβάστηκαν οὔτε νεκρό; Πλησιάζουν στόν τάφο, μπαίνουν μέσα. Μά τί βλέπουν; Ἕνας **νέος λαμπροφορεμένος μέ λευκή στολή!** Θαμπώθηκαν μόλις Τόν εἶδαν.

«Μή φοβάστε», λέει ἐκεῖνος, «ξέρω ότι ζητᾶτε τόν Ἰησοῦ τόν ἐσταυρωμένο. Δέν εἶναι ἐδῶ. Ἀναστήθηκε, ὅπως τό εἶχε πεί. Νά, δεῖτε τόν τόπο ὅπου ἦταν θαμμένο τό σῶμα Του. Πᾶτε γρήγορα νά πείτε στοὺς μαθητές Του ότι ἀναστήθηκε ἀπό τοὺς νεκρούς καί τοὺς περιμένει στή Γαλιλαία. Ἐκεῖ θά Τόν δοῦν».

Φεύγουν ἀπό τό μνημα οἱ Μυροφόρες. Νιώθουν ἀκόμη ἕναν **φόβο** μέσα τους, ἀλλά καί μιά **χαρά!** Ποιός μπορεῖ νά τήν περιγράψει; Κάποιος όμως τίς σταματᾷ. Τίς χαιρετᾷ: «Χαίρετε!».

Ποιός εἶναι; **Ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς!** Τώρα ἡ χαρά τους φτάνει στό ἀποκορύφωμα! Βλέπουν μπροστά τους ζωντανό τόν ἀγαπημένο τους Διδάσκαλο! Πέφτουν καί Τόν προσκυνοῦν μέ ἀγάπη καί μέ δέος.

«Μή φοβάστε!», ἀκοῦν γλυκιά τή γνώριμη φωνή Του. «Πηγαίνετε νά πείτε τό νέο στοὺς ἀδερφούς μου, γιά νά ἔρθουν στή Γαλιλαία, κι ἐκεῖ θά μέ δοῦν».

Φτερά στά πόδια τους οἱ Μυροφόρες! Στόν δρόμο δέν περπατοῦν, τρέχουν, σάν νά πετοῦν, γιά νά ποῦν στοὺς ἀποστόλους τό μεγάλο νέο, ότι Χριστός ἀναστήθηκε!

Μέ τη χαρά τῆς Ἀνάστασης

Τί μεγάλη τιμή, παιδιά, γιά τίς Μυροφόρες νά ἐμφανισεῖ πρῶτα σ' αὐτές ὁ ἀναστημένος Χριστός! Ἦτσι θέλησε ὁ Κύριός μας νά τίς βραβεύσει γιά τή μεγάλη τους ἀγάπη· γιατί δέν λογάριασαν κινδύνους καί κόπους, ἀλλά ἔμειναν πιστές καί ἀφοσιωμένες Του μαθήτριες. Γι' αὐτό τίς ἀξίωσε πρῶτες αὐτές νά Τόν δοῦν ἀναστημένο καί πρῶτες ν' ἀναγγεῖλουν τό πιό χαρούμενο μήνυμα πού ἀκούστηκε ποτέ, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε! Νίκησε τόν θάνατο καί μέ τή νίκη Του αὐτή μᾶς βεβαιώνει ὅτι **Αὐτός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός.**

Ν' ἀγαπούσαμε τόν Χριστό κι ἐμεῖς, παιδιά, ὅπως οἱ μαθήτριές Του! **Θά ξεχειλίζε ἡ καρδιά μας ἀπό χαρά,** ὅπως τῶν μυροφόρων! Καί θά μπορούσαμε τότε νά σκορποῦμε καί στούς ἄλλους αὐτή τή χαρά, τή χαρά τοῦ Χριστοῦ μας!

**Μύρο στήν καρδιά μου ἀκριβό
ἔχω τήν ἀγάπη στόν Χριστό.
«Χριστός Ἀνέστη» ἀντηχεῖ!
Ὁ Κύριος ἀναστήθηκε
καί χάρισε ζωή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:



1. Ἡ ἀναστάσιμη προσευχή καί μέ νεοελληνική ἀπόδοση.
2. Κατασκευές: α) Μυροδοχεῖα β) Πασχαλινό ἄβγό.
3. Ἑγχρωμη εἰκόνα.
4. Ζωγραφιά.
5. Πασχαλινή κάρτα.
6. Ἀκροστιχίδα: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».